

Opera endog til forskellige Arter — det alvorlige, klassiske Drama, Lystspillet, den Wagnerske Opera, den lettere Opera o. s. v. Det forstaaes da let, at Teatrets kunstneriske Personale er og maa være ganske urimeligt stort i Forhold til det samlede Antal Forestillinger, der i Sæsonens Løb kan gives paa Teatrets eneste Scene. Virkningen heraf er, at den enkelte Kunstner langtfra kan benyttes i det Omfang, som Kunstens Tarv, Hensynet til ham selv eller en blot minimal Økonomi kræver, medens han selvfølgelig maa have fuld Løn til sit og Familiens Ophold for at være »til Disposition«, da han ikke i nævneværdig Grad kan paatage sig andet Arbejde.

Hvor lidet det kgl. Teaters kunstneriske Kraft kan udnyttes under de nuværende Tilstande i Forhold til, hvad der kunde og burde ske, fremgaar klart af nedenstaaende Oplysninger om, i hvilket Omfang flere af de mest benyttede af Teatrets Kræfter har haft Lejlighed til at optræde i den afvigte Sæson, der næppe paa noget Punkt danner en væsentlig Undtagelse fra, hvad der overhovedet kan betragtes som Regel for Benyttelsen.

Det er en Selvfølge, at det i særlig Grad er Operakræfterne, det gaar ud over, da Skuespillet jo regulativmæssigt har Krav paa det dobbelte Antal Spilleaftener, og da det i Balletten væsentlig er de samme, der optræder i alle Hovedroller. Selv om man da paa Forhaand maa være forberedt paa, at de ved Teatret ansatte Sangere og Sangerinder under de forhaandenværende Forhold har meget lidt at bestille, vil det dog utvivlsomt overraske at erfare, at medens der i Sæsonens Løb har været givet i alt 307 Forestillinger, har Anvendelsen af Teatrets Hovedkræfter maattet begrænses saaledes: Hr. Helge Nissen 64 Gange, Hr. P. Cornelius 20 Gange, Hr. Høeberg 41 Gange, Fru Ulrich 44 Gange, Frk. Krarup-Hansen 35 Gange, Fru Lendrop 43 Gange og Fru Brun 12 Gange.

Selvfølgelig stiller Forholdet sig gunstigere for Skuespillets Vedkommende, men i Relation til det nævnte Antal Forestillinger er dog følgende Tal ret meningsløse: Hr. Olaf Poulsen 75 Gange, Hr. Jerndorff 93 Gange, Hr. Neiendam 95 Gange, Hr. Adam Poulsen 84 Gange, Hr. Johannes Poulsen 72 Gange, Fru Bloch 82 Gange, Fru Walleen 71 Gange, Frk. Zangenberg 76 Gange, Frk. Ingeborg Larsen 50 Gange og Frk. Houlberg 55 Gange.

For Ballettens Vedkommende skal blot nævnes, at Hr. Balletmester Hans Beck kun har haft Lejlighed til at optræde 76 Gange og Fru Price de Plane kun 56 Gange.

Naar det tages i Betragtning, at de sceniske Kunstneres Løn kun i forholdsvis ringe Grad er afhængig af det Antal Gange — Feu og Spillepræmie —, i hvilke de optræder, hvilket Forhold ikke lader sig ændre, da den disponible Tid — som ovenfor nævnt — ikke for dem i nogen nævneværdig Grad kan udnyttes til lønnet Virksomhed udenfor Teatret, vil det ses, at den nuværende Ordning er i høj Grad uøkonomisk for Teatret, idet den uden tilsvarende Formindskelse i Lønnen i ringe Grad udnytter den forhaandenværende kunstneriske Kraft.

Det maa i denne Forbindelse fremhæves, at en ny Scene ikke blot betyder omtrent en Fordobling af Forestillingsmulighederne, men at den tillige betyder en afgørende Forbedring af *Prøveforholdene*, som under de foreliggende Tilstande er ganske uholdbare, idet der ligefrem er en staaende Kamp mellem de forskellige Sceneinstruktører om at faa Scenen til Raadighed og stadige Udsættelser og Forhalinger, fordi der maa ventes med Afholdelsen af de samlede og afsluttende Prøver paa Scenen.

Vil den nye Scene saaledes utvivlsomt for det meget store Flertal af det sceniske Personale betyde nye Opgaver med den deraf følgende forøgede Virksomhed og kunstneriske Udvikling, vil denne Scenes Betydning for *Nationalscenens kulturelle Formaal* — hvad jo er Hovedsagen — være endnu langt større. Og dette i forskellige Retninger.